

/тръгватъ/

/Свѣщенникътъ застава предъ гроба на майката и като кжди, шепне нечувана молитва/.

/мълчание/

/И всички се нареждатъ край гроба. До свѣщенника е Майсторъ Лалйо/

Свѣщенника.

Миръ вамъ чада! И осана Вишихъ!
Тукъ въ този гробъ почива сжпа майка на майсторъ - тя мълкомъ ни зове на колене да паднемъ и закълнемъ.

/всички коленичатъ/

Едногласно извикватъ: заклеваме се!

/коленичили оставатъ нѣколко мига/

/ставатъ/

Свѣщенника: /завършва благословенията/

Сега е редъ да подадемъ ржце и си простимъ обиди отъ сърце...
И нека въ насъ настане отрезвене за новъ животъ; И като сжщи братя да бждеме. И съ вѣра на гърди да чакаме най-свѣтълъ Великденъ.

/Сдрача се. Почватъ да се разотиватъ/.